KFAAF Activiteitenrapportage 2021

2021 werd net als 2020 gekenmerkt door de pandemie waar maar geen eind aan lijkt te komen door de steeds nieuwe varianten die opdoemen en ons land (grotendeels) platleggen. Inmiddels hebben we onze weg gevonden en ons aangepast aan het “nieuwe leven en werken” en is er geen weg meer terug naar het “oude normaal”. Het is wederom een bijzonder jaar geworden met heel veel mooie, maar ook zeer veel hartverscheurende en verdrietige momenten waarbij een lach en een traan elkaar afwisselden. Het is ook een jaar geweest van veel veranderingen voor zowel dier als mens in huize KFAAF. We laten de belangrijkste en meest indrukwekkende gebeurtenissen nog een keer de revue passeren.

Het jaar werd ingeluid met een dierenartsbezoek voor Shai Shai en inmiddels wijlen Gillian. Beiden hadden last van bulten die onderzocht moesten worden. Gelukkig bleek het bij beiden om onschuldige bulten te gaan. Wijlen Gillian had last van een talgklier ontsteking en een cyste en Shai Shai van een bult met onschuldige vet-, bloed- en ontstekingscellen. Niet lang daarna kregen wij het verzoek om een nieuw thuis te zoeken voor de negen maanden jonge Dali, een border collie die zeer angstig zou zijn en zou bijten. Dit bleek inderdaad het geval te zijn en werd veroorzaakt door een gebrek aan opvoeding. Dali is vervolgens bij collega Angelique terecht gekomen en binnen 48 uur zagen we Dali veranderen van een angstige en bijtgrage jong volwassen viervoeter naar de liefste en grootste knuffelbeer die je je maar wensen kunt. In januari kwamen Spikey, Jip en Gizmo (de drie katten waarvoor wij de kosten voor de gebitsreiniging (en sanering) van Gizmo en het uitroeien van een vlooienplaag op ons hadden genomen) terug voor controle en het op orde brengen van hun jaarlijkse vaccinaties. Later in de maand werd ook onze hulp gevraagd bij de herplaatsing van Aiko, een zesjarige golden retriever, die herplaatst moest worden vanwege bijtincidenten. Nog voor wij in de gelegenheid waren om een intake met Aiko te doen, had de eigenaar al besloten om Aiko in te laten slapen. Onze hulp kwam voor Aiko helaas te laat. In januari hebben we ook veel “ferjaartjes” gevierd van onder andere Daisy, Dibbes, Beertje, Ollie, Bommel en Soofje.

Februari stond in het teken van winters weer met veel sneeuwval wat voor veel sneeuwpret heeft gezorgd en dito plaatjes. Het was echter ook een maand waarbij veel dieren in de lappenmand terecht kwamen. Zo kregen Zientje en Alfi beiden last van epileptische aanvallen. Bij Zientje bleef het bij één aanval die wij zo onder controle hadden met zijn noodmedicatie, Alfi daarentegen moest naar de specialist voor bloedonderzoek en calibratie van zijn medicatie. Zijn dosis anti-epileptische medicatie moest verhoogd worden. Tante Lexie kreeg last van een anaalklier ontsteking die we met een antibioticakuur weer onder controle kregen. (Wijlen) Lola, één van onze wollenballen op tandenstokers, kreeg last van een klauw ontsteking en moest dagelijks met antibiotica injecties behandeld worden om van de ontsteking af te komen. Maar ook (wijlen) Juul, ons reuzenkonijn, kreeg last van “het snot” en moest daarvoor behandeld worden. In februari vierden wij ook de “ferjaartjes” van knorrebipsen Huugje en Floris.

Maart stond in het teken van de aankondiging van onze verhuizing naar onze nieuwe locatie in Hoge Hexel waar we al maanden bezig waren met het gereedmaken van de locatie voor de verhuizing van alle dieren en mams. Rondom het terrein moest er een kilometers lang landschappelijk hekwerk met diverse poorten geplaatst worden om ervoor te zorgen dat alle dieren veilig binnen het terrein zouden blijven. Verder moest de moderne vrije inloopstal anders ingericht worden en het verblijf van de knorrenbipsen gebouwd worden. Daarnaast hebben we aan de voorkant van het terrein een 200 strekkende meter aardwal (talud) aan laten leggen en via hydro-seeding in laten zaaien met een geurig bloemenmengsel voor de bestuivende (met uitsterven bedreigde) diersoorten. Jullie begrijpen dat de bende van KFAAF in rep en roer was want er lagen “spannende maanden” voor de boeg. De boerderijdieren hadden we, op de knorrenbipsen, de nijnen en de vier(drie)voeters na, al overgezet naar Hoge Hexel omdat we daar veel meer ruimte hebben. In maart vierde KFAAF ook haar vierjarige bestaan en ook de “ferjaartjes” van Chopinneke, (wijlen) Teuntje, Bregtje en Jelle. Helaas was er ook minder goed nieuws. (Wijlen) Juul, ons reuzenkonijn, kreeg last van ernstige verlammingsverschijnselen en sleepte zich voort en Zientje zijn chronische oorontsteking (Pseudomonas) begon weer de kop op te steken waarvoor Zientje een lang traject in ging met behandelingen in de hoop dat we de Pseudomonas de kop in konden drukken.

In april vierden onze opzichters, Tom en Jip, hun “ferjaartjes”. Al vroeg in de ochtend stonden ze de “pakketjes” bezorger op te wachten in de hoop dat ze “veul” pakketjes zouden krijgen voor hun verjaardag. Hun hoop werd beloond met pakketjes met daarin veel lekkers. Maar niet alleen Tom en Jip vierden feest, ook Jagger, Goofje, Shai Shai en paus Valdi hebben weer kaarsjes mogen uitblazen en snabbels mogen eten in de vorm van het cijfer van hun “ferjaartjes”. We maakten ook kennis met Mika, een cocker spaniel meisje van 5,5 jaar waarvoor een nieuw thuis werd gezocht omdat ze het naar zeggen niet zo goed kon vinden met het jongste gezinslid van de familie. Na een succesvolle intake met Mika gedaan te hebben mocht ze bij collega Angelique tijdelijk blijven totdat we een nieuwe liefdevolle gouden mand voor haar gevonden hadden. Met Shai Shai moesten we naar de dierenarts omdat ze slecht in haar hummetje was en steeds slechter begon te lopen. Verder onderzoek waarbij röntgenfoto’s gemaakt zijn wezen uit dat Shai Shai last heeft van DISH en HD. DISH staat voor "Diffuse Idiopathische Skeletale Hyperostosis" en is een verkalking van weefsels bij de viervoeter op sommige plaatsen in de nabijheid van de wervelkolom. Om de pijn tot het minimum te beperken krijgt Shai Shai, als eerste van alle vier(drie)voeters die pijnstillende medicatie nodig hebben, een nieuw medicijn dat sinds begin 2021 op markt is, genaamd Librela. Het wordt met een injectie één keer in de maand toegediend en het blijkt bij Shai Shai ontzettend goed te werken. Zo goed zelfs dat we het besluit nemen om alle vier(drie)voeters die op NSAIDs staan over te zetten op Librela en bij allemaal is het een groot succes. Ook Tante Lexie en Zientje hebben er veel baat bij en bewegen veel soepeler.

De maand mei werd afgewisseld met wederom een lach en een traan. Wollenbal Lola kwam tot ons grote verdriet onverwachts te overlijden. We troffen haar dood aan in de weide tijdens onze dagelijkse inspectieronde. Zientjes gehoorgang moest verwijderd worden omdat het maar niet lukte om de Pseudomonas onder controle te krijgen en Zientje de dagelijkse zeer intensieve behandelingen aan zijn oor niet meer trok. Een heftige operatie waarvan Zientje gelukkig zonder complicaties herstelde. Wederom een knap staaltje werk van de dierenartsen van Dierenkliniek

Lochem. Wollenballen Luca en (wijlen) Bengel vieren hun “ferjaartjes”, net als tante Poppy en knorrenbips Lizzy. Ook stonden we nog even stil bij de “verjaart” van wijlen Pukkie, ons lieve oude bommeltje die de harten van vele volgers, vrienden van KFAAF, heeft geraakt met haar bijzondere en zeer indrukwekkende verhaal.

In juni maken wij kennis met Max, een 16 maanden jonge labrador die een nieuwe heup nodig heeft. Zijn gezin dat onder bewindvoering staat kan de operatie niet bekostigen en hun bewindvoerder neemt contact met ons op met de vraag of wij kunnen helpen. Na een intake met Max en zijn gezin gedaan te hebben besluiten wij om de nieuwe heup van Max te betalen en begeleiden hem en zijn gezin in een lang traject van onderzoeken bij de specialist, de operatie en de lange en intensieve revalidatie. Voor het eerst in het bestaan van KFAAF zetten we een crowdfundingsactie op en met succes. Op een kleine tweeduizend euro na weten we het doel (een totaalbedrag van zo’n achtduizend euro) in een periode van een aantal maanden te behalen voor Max. KFAAF schiet alle kosten voor en legt ook het tekort bij. Herplaatser Mika die tijdelijk bij collega Angelique woont kiest zelf haar nieuwe familie uit. Een vriend van de familie komt op bezoek en Mika en de paps van het gezin vallen als een blok voor elkaar. Na een tweetal vervolgbezoeken gaat Mika op proef bij haar mogelijke nieuwe gezin wonen en na een succesvolle maand op proef wordt Mika officieel geadopteerd. In juni hebben we voor het eerst kunnen oogsten van ons eigen land in Hoge Hexel. Tijdens deze eerste snede hebben we 27 grote balen hooi van het land af kunnen halen. Een belangrijk moment omdat we hierdoor zelfvoorzienend kunnen zijn in het voer van de boerderijdieren en paard-achtigen. Het oogsten wordt voor ons gedaan door een loonwerker en daar betalen we maar een fractie voor van wat we normaal gesproken betaalden voor de inkoop van voldoende hooibalen. In juni begint Alfi problemen te krijgen met zijn niet functionerende en afwijkende oogjes. De voorste oogkamer vult zich met bloed (hyfema) waardoor de druk in zijn oogje verhoogd wordt. Na overleg met de dierenarts behandelen we Alfi met speciale oogdruppels in de hoop dat de hyfema afneemt en wegblijft. Helaas blijkt het laatste ijdele hoop te zijn. In de maand juni komt de klauwmevrouw de klauwen van onze knorrebipsen bekappen en wel via de “flip the pig” methode. Deze methode is pijnloos en uitermate diervriendelijk en het resultaat mag er wezen: 16 prachtige bekapte klauwen en vier blije knorrebipsen. Harrie heeft dus mooie klauwen voor zijn “ferjaart” gekregen die hij in de maand juni viert.

Juli is een heftige maand met veel verdrietige momenten. Shai Shai breekt haar kies die door een operatie uit haar bekkie verwijderd moet worden. Verder maken we kennis met nog een Max, een achtjarige golden retriever deze keer, waar onze hulp voor wordt ingeschakeld. Max is door een gezin die in de schuldsanering zit overgenomen van een familie zonder dat ze door hadden dat Max ernstig ziek was. Omdat Max aanhoudende diarree bleef houden en zijn nieuwe gezin de kosten voor de medische zorg die hij nodig had niet kon betalen (Max had ook last van een ernstige hartruis) werd aan ons gevraagd of wij financieel bij konden springen. Na een intake bij onze dierenarts (Max was namelijk erg ziek) constateerden wij direct dat Max ook ernstige gewrichtsproblemen had en dat zijn gebit in zeer slechte conditie verkeerde. Afgesproken werd dat er röntgenfoto’s worden gemaakt om te zien hoe ernstig de situatie is voor wat betreft zijn gewrichten. De röntgenfoto’s lieten een verwoestend beeld zien: Max had ED aan beide ellebogen, HD aan beide heupen, Spondylose en zijn kruisbanden stonden op springen (naast het

feit dat hij darmproblemen had, een zware hartruis, een slecht gebit met losse elementen en ga zo maar door). In overleg met de eigenaar hebben we Max in laten slapen. Voor hem de enige juiste beslissing die we op dat moment konden nemen. Max is liefdevol in de armen van zijn eigenaar de regenboog over gegaan en wij hebben Max individueel gecremeerd en zijn as in een mooie urn en in een armband “thuisgebracht”. Helaas hebben we niet alleen van golden retriever Max afscheid moeten nemen. Ook herplaatser bommeltje Tess, de dertienjarige border collie die geadopteerd is door de dochter en haar vriend van collega Angelique hebben we in moeten laten slapen. Tess had last van een harttumor en kreeg daar bovenop een TIA en een GVS aanval. Het lijfje van Tess trok deze opeenstapeling van gezondheidsproblemen niet meer en dus restte ons niets anders dan ook haar in de liefdevolle nabijheid van haar familie de regenboog over te laten gaan. Tess is individueel gecremeerd en thuisgekomen in een mooie urn. Tot overmaat van ramp hebben we ook Juul, ons reuzenkonijn, in moeten laten slapen. Juul, die verlammingsverschijnselen had, kon op het laatst helemaal niet meer lopen. De goede dagen werden overschaduwd door alleen nog maar slechte dagen waarbij hij zich voortsleepte en op het laatst in zijn eigen urine en ontlasting lag te spartelen. Uit liefde voor hem is Juul in de armen van mams thuis de regenboog over gegaan. Ook Juul hebben we zelf gecremeerd en zijn as staat weer thuis en zit in de armband van mams. Op de nieuwe locatie hebben we een gedenkbos en een officiële grafheuvel. Alle dieren van KFAAF zullen dit jaar in het gedenkbos worden uitgestrooid. Juli is ook de maand waarbij alle vier(drie)voeters van KFAAF en Tom en Jip hun jaarlijkse vaccinaties krijgen en een algemeen gezondheidsonderzoek (met bloedafname). Ondanks al het verdriet sluiten we de maand juli enigszins feestelijk af met de “ferjaartjes” van onze koning van de jungle Sam Sam, onze manasjer en snabbelkoning Zientje, tante Lexie en Juultje.

Zo, de eerste zes maanden van 2021 zitten erop. We gaan door met de maand augustus. Tante Lexie is al enige tijd incontinent. Na diverse onderzoeken wordt besloten om haar propalin te gaan geven en dit helpt. We krijgen ook het verzoek van collega’s van dierenasiel Veeweyde uit Turnhout of wij kunnen helpen bij de opvang van twee driejarige labradors, Pien en Gijs. Beiden kampen met zwaar overgewicht en Pien heeft daarnaast last van epileptische aanvallen. Na een intake besluiten wij om beide labradors over te nemen en ze op orde te stellen om vervolgens op zoek te gaan naar hun nieuwe forever home. Collega Angelique is gastgezin waarna ze een dikke maand later verhuizen naar hun nieuwe gastgezin dat de intentie heeft om beiden te adopteren zodra ze daar klaar voor zijn. Een uitgebreide update over Pien en Gijs volgt later deze maand. Kort na de komst van Pien en Gijs krijgen we wederom de vraag of we kunnen helpen bij de herplaatsing van de viereneenhalf jarige border collie Mick. Mick ervaart teveel stress van de komst van een nieuw familielid. Tijdens de intake windt Mick de dochter van Angelique en haar vriend om zijn vinger en zij besluiten om gastgezin te worden voor Mick met de mogelijkheid tot adoptie wanneer hij er klaar voor is. Alfi krijgt wederom last van hyfema en besloten wordt om naar de oogarts te gaan in Arnhem die hem onderzoekt. Weer starten we met oogdruppels en spreken met de oogarts af dat, als de hyfema weer terugkomt, de oogjes van Alfi verwijderd zullen worden aangezien hij hier geen nadeel van ondervindt. Alfi is nog maar net terug van de oogarts of krijgt kort daarna een fikse keelontsteking. Al snel steekt hij alle vier(drie)voeters in huize KFAAF aan en zit iedereen met keelpijn in de lappenmand. Een antibioticakuur keer dertien en een maand later is iedereen weer genezen.

In augustus vinden we tot ons grote verdriet Bengel, één van onze wollenballetjes, tijdens onze dagelijkse inspectieronde dood aan in het “dassenbos”. We sluiten de maand augustus met de “ferjaart” van onze lieve reus Rudolph af.

In september wordt paus Valdi geopereerd aan een mastceltumor op zijn rug en een wrat in zijn nek. Valdi heeft al zijn leven lang last van kwaadaardige mastceltumoren en elke keer als er weer eentje tevoorschijn komt laten we die ruimschoots operatief verwijderen. In september viert Basje, één van onze wannabe paarden, zijn “ferjaart” met een lekker worteltje. Ook raken we ons hoogbejaarde wollenballetje Teuntje kwijt in Hoge Hexel. Teuntje heeft zich naar alle waarschijnlijkheid van de kudde terug getrokken om te sterven. Omdat we veel dichte bossen en heuvelachtig grasland hebben op de nieuwe locatie is het zoeken naar een speld in een hooiberg als we op zoek gaan naar Teuntje. Diverse zoekacties met groepen mensen en zelfs met bereden paarden worden op touw gezet om Teuntje te vinden maar helaas, tot op vandaag de dag is Teuntje nog niet gevonden. We weten dat we hem ooit nog gaan vinden, de vraag is alleen waar en wanneer. In september onthullen we ons nieuwe logo en huisstijl. We vonden het tijd worden voor een nieuw logo dat beter bij onze identiteit en waar wij als stichting voor staan zou passen. Een nieuwe website is in de maak en zal over een aantal weken live gaan. We sluiten september af met een “APK” keuring inclusief vaccinatieronde van alle boerderijdieren en paardachtigen en een rondje pedicure voor de loeiers Katootje, Bregtje en Rudolphje.

Oktober start met de verkoop van onze nieuwe jaarkalender voor 2022 op wereld dierendag. Tante Poppy krijgt net als Alfi last van een oogontsteking (die gelukkig ook weer snel over is) en Alfi krijgt voor de zoveelste keer last van hyfema. Daarop besluiten we om de oogjes van Alfi te laten verwijderen zodat de hyfema en het daarbijbehorende ongemak niet meer terugkomen. De operatie is best heftig vooral ook omdat Alfi bij het wakker worden uit de narcose geen idee heeft wat er gebeurd is en voor langere tijd een Optivizor moet dragen (een soort van laskap) om de operatiewonden te beschermen zodat ze goed kunnen genezen. Ons (wijlen) bommeltje Gillian krijgt die maand een hele zware GVS/IVS aanval waarbij ze in één klap verandert van een jonge, bijna dertienjarige in een stokoude dertienjarige. Ze loopt als een dronkenlap, kan zich moeilijk staande houden en is continue misselijk. We staan machteloos want er is geen medicatie of remedie tegen een GVS/IVS aanval. In dezelfde maand maken we ook kennis met Thijs, een éénjarige golden retriever waar geen land mee te bezeilen valt en die uitgehaald zou hebben. Na een intake met Thijs te hebben gedaan nemen we het besluit om Thijs over te nemen om te zien of wij hem op het rechte pad kunnen krijgen. Veel duidelijkheid over wat er nu exact is voorgevallen met Thijs bij zijn gezin krijgen we echter niet tijdens de intake van zijn voormalige gezin. Niet lang daarna draait Thijs als een blad aan een boom om en valt collega Angelique aan. Een dik uur zijn we vervolgens bezig om Thijs van ons af te houden met de nodige bijtwonden die we oplopen van dien. Uiteindelijk lukt het ons met drie man sterk om hem terug te stoppen in zijn bench. We nemen daarna contact op met zijn voormalige gezin dat vervolgens toegeeft dat Thijs dit bij hen ook gedaan heeft. In overleg met diverse partijen nemen we daarop het besluit om Thijs in te laten slapen. Ondanks de schade die Thijs heeft toegebracht doen we dit in onze eigen liefdevolle omgeving en in het bijzijn van mensen die heel veel om hem geven. Thijs wordt individueel gecremeerd. Zijn voormalige gezin voelt niet de behoefte om de as van Thijs terug te krijgen en daarop besluiten wij dat Thijs, net als alle andere overleden dieren van

KFAAF, zal worden uitgestrooid in het gedenkbos in Hoge Hexel. Dezelfde maand krijgen we weer een tweejarige golden retriever aangeboden, genaamd Rex. Als we met het gezin van Rex contact opnemen krijgen we te horen dat ze toch besloten hebben om Rex te houden, maar dat ze hulp nodig hebben bij het oplossen van zijn gedragsproblemen. Tijdens het gesprek krijgen we te horen dat Rex nog geen tien minuten kan lopen en dan al neerploft en niet meer vooruit kan komen. Wij vermoeden dat de gedragsproblemen van Thijs pijngerelateerd zijn en op aandringen van ons laat zijn gezin uiteindelijk röntgenfoto's maken van Rex zijn gewrichten. Daaruit komt naar voren dat Rex een zeer ernstige vorm van HD heeft en dat beiden heupen op knappen staan. Er is niks meer aan te doen waarop zijn gezin uiteindelijk besluit om, nadat wij aanbieden om de kosten voor euthanasie, de individuele crematie en urn te betalen, Rex in laten slapen. In oktober verhuizen ook de knorrenbipsen naar Hoge Hexel waar hen een heus "Sherwood Forest" -achtig verblijf en omgeving staan te wachten. Op de laatste dag van de maand oktober vieren we voorzichtig de "ferjaart" van ons bommeltje (wijlen) Gillian die maar niet wil opknappen van haar GVS/IVS aanval.

November start met een lach maar wordt afgesloten met hele dikke vette tranen van verdriet. Sjeik El Bob (Seb), Katootje en Alfi vieren hun "ferjaartjes" met een feestje en snabbels. Border collie Mick, die bij de dochter van collega Angelique en haar vriend woont, wordt officieel door hen geadopteerd en behoort vanaf dat moment ook tot de exclusieve dikke bofbipsen club van huize KFAAF. Ook met Max, de labrador die een nieuwe heup heeft gekregen gaat het goed. Inmiddels heeft Max zijn laatste fysio, laser- en hydro behandeling achter de rug en krijgt hij momenteel op individuele basis gehoorzaamheidstraining. Bij manasjer en snabbelkoning Zientje worden naar het lijkt twee wratten verwijderd bij zijn lippen maar nader onderzoek in het laboratorium wijst uit dat we met een agressieve kwaadaardige melanoom te maken hebben. Omdat de melanoom ruimschoots verwijderd is kunnen we niks anders doen dan afwachten en direct weer contact opnemen met de dierenarts als er weer een melanoom de kop opsteekt die dan weer verwijderd moet worden. Als dit niet lukt is bestraling nog de enige en laatste optie. November staat ook in het teken van een wijziging in onze statuten waarbij we onze doelstelling iets verder hebben uitgebreid naar natuur welzijn. Verder zijn we druk geweest met alle laatste voorbereidingen van de op handen zijnde verhuizing naar Hoge Hexel. De vreugde die we daarbij zouden moeten voelen wordt echter overschaduwd door het overlijden van ons zeer geliefde oude bommeltje Gillian. Ze knapt maar niet op van haar GVS/IVS aanval en tot overmaat van ramp kan ze ineens niet meer staan, lopen of eten. In overleg met de dierenarts hebben we vervolgens besloten om Gillian de rust te gunnen waarnaar zij zozeer verlangde en haar in laten slapen. Thuis in de armen van mams is Gillian de regenboog overgegaan. Gillian is net als alle andere dieren van KFAAF door ons individueel gecremeerd en haar as staat in een urn weer thuis. Een klein beetje van haar as zit in de armband van mams. Ook Gillian zal dit jaar uitgestrooid worden in het gedenkbos in Hoge Hexel. Het verlies van Gillian komt bij mams heel hard aan want ze had Gillian zo graag meegenomen naar Hoge Hexel, maar het heeft helaas niet zo mogen zijn. Houden van is ook los kunnen laten en in het belang van Gillian was haar loslaten de enige juiste beslissing.

Met gemengde gevoelens van vreugde en verdriet zijn we op één december verhuisd naar onze nieuwe locatie. Tom en Jip zijn op de oude locatie gebleven en geadopteerd door de nieuwe

eigenaren van het huis waar huize KFAAF gevestigd was. Boerderijkatten laten zich nu eenmaal niet makkelijk verhuizen en trekken vaak terug naar waar ze vandaan komen (met alle dodelijke gevolgen van dien). In de wetenschap dat ze het stinkend goed zouden krijgen bij hun nieuwe gezin hebben we in hun belang besloten om ze niet mee te nemen naar Hoge Hexel. Gelukkig geldt hier niet “uit het oog uit het hart” en zullen we nog regelmatig iets van Tom en Jip vernemen. De hele maand december stond in het teken van de verhuizing. Bij aankomst op de nieuwe locatie was het “hokkie” van de vier(drie)voeters nog niet gereed. Door ziekte van diverse mensen uit de bouw kwamen we achterop schema te liggen en dus was het improviseren geblazen en zijn we op eigen terrein gaan kamperen. Net voor de feestdagen konden we eindelijk onze intrek nemen in het nieuwe hokkie van de vier(drie)voeters, ook al is nog niet alles klaar. Maar het is prima leefbaar, al hebben we nog een paar maanden werk om alles in en rondom het “hokkie” ook echt af te hebben. Ook zijn we nog wel een lange tijd bezig met het maken van wandelroutes op eigen terrein. Desalniettemin genieten de vier(drie)voeters en alle dieren met volle teugen van het paradijs waar ze in terecht gekomen zijn. Want al zeggen we het zelf, een paradijs is het zeker. De nieuwe locatie is namelijk een niet opengesteld NSW landgoed en heeft een toepasselijke naam die helemaal bij de visie van KFAAF past, namelijk: “Landgoed ‘t Scharlebelt”. Een landgoed waar alle dieren op een zo natuurlijk mogelijke wijze “lekker kunnen rondscharrelen” en van hun leven mogen genieten. Tot hun beschikking staan drie bossen van drie-en-een-halve hectare, een natuurlijke waterpoel, zeven hectare glooiend grasland met hoogteverschillen van wel dertieneneenhalve meter, een vrije moderne inloopstal en toegang tot zo’n beetje het hele landgoed. Het is werkelijk prachtig om alle dieren met een dikke glimlach op hun snoeten van al het moois te zien genieten.